

Anděl I

Mirek Kemel

Anděli, prosím, podrž mou duši,
ještě ne zlomenou, jen ztracenou v touze.
Kopyta vraníků na Nebe buší
za všechny zrozený v kalný strouze.

Tisíckrát proklet a poslán k čertu,
v kořalce utopím tuhletu noc.
Možná jen ze strachu, anebo z žertu,
věřím ti, anděli, že máš tu moc.

Anděli, prosím, podrž mou duši,
a zbav ji všeho, co jí nepřísluší.
Jako jarní řeku ledových ker.
Bez tebe ztrácím směr.
Anděli, prosím, podrž mou duši,
a zbav ji všeho, co jí nepřísluší.
Předaleká cesta do vyšších sfér.
Bez tebe ztrácím směr.

Na polní cestě pod topoly
maškarní průvod rakev nese.
Někdy se Nebe hroutí pro cokoli,
i Země v hloubi občas zachvěje se.

Anděli, prosím, podrž mou duši,
Země ji pálí, Nebe drtí.
Hlava to nebere, jen srdce tuší,
že Smrt se u cesty jako had kroutí.

Anděli, prosím, podrž mou duši,
a zbav ji všeho, co jí nepřísluší.
Jako jarní řeku ledových ker.
Bez tebe ztrácím směr.
Anděli, prosím, podrž mou duši,
a zbav ji všeho, co jí nepřísluší.
Předaleká cesta do vyšších sfér.
Bez tebe ztrácím směr.